

↑ Foto: Jiří Benedikt, Branka, galerie Zastávka

ZASTAV NA ZASTÁVCE JIVINA. ROZHOVOR S JIŘÍM BENEDIKTEM

Rozhovor vedl: ŠIMON PIKOUS, foto: JIŘÍ BENEDIKT a ŠIMON PIKOUS, <https://lsfliberec.cz>

Přes rok vedeš skvělý projekt Galerie Zastávka. Kolikátou výstavu jsi v autobusové zastávce Jivina již uvedl?
V lednu 2026 to byla již 15. Vystavovala Lea Luxemburgová. Fotografie na „paspartě“ čísluji, abych si nemusel vést evidenci, takže za rok a půl patnáct výstav.

Pro úplnost je třeba dodat, že autor vystavuje jednu fotografii v nevyužitém rámečku jízdního řádu v autobusové zastávce v obci Jivina

u Mnichova Hradiště. Jak tě to vůbec napadlo?
V létě 2024 jsem viděl prázdný zacvakávací rámeček na nové autobusové zastávce, nějak mi to prolétlo hlavou a zrovna tam stál starosta.

Za mě je to parádní nápad, kdyby to takhle chtěli dělat i ostatní. Vystavit fotku ve veřejném prostoru. Jak si vybíráš autory a jak s nimi spolupracuješ, mluvíš jím do výběru?
Myslím, že se už někdo trochu inspiroval. Stejně jako já jistě nejsem první,

koho něco podobného napadlo. Třeba podobně k tomu přistupuje Vašek Malínský se svou Galeríí Mezi řádky na Papíráku v Liberci. Já svou galerii jedné fotografie nejdříve pojal jako postupnou výstavu svých fotografií, které jsem nafotil v okolí vesnice. Po šesté vernisáži mi došlo, že to může být nuda, proč jenom Benedikt, že jo? Tak jsem oslovil kamarády a kamarádky fotografy i místní zájemce o fotografii, zda by mi nedali jednu fotografii ke zveřejnění na Zastávce. Do tématu jim nemluví, jen chci, aby byla fotografie sdělná na první dobrou.

↑ Foto: Jiří Benedikt, Tři stromy, galerie Zastávka

„Vhodná fotografie je taková, které nese výrazný motiv a je graficky srozumitelná. Jde mi o to, aby zaujala diváka či cestujícího i po letmém pohledu.“

Koho jsi už vystavil?
U nás na vsi jsem propagoval vedle zmíněné Lei Luxemburgové také Jaroslava Beneše, Svatopluka Velkoborského, Ondřeje Trojana, Markétu Olejníčkovou, Lucii Faltýnkovou, Janu Marii Knotovou a z místních nadšenců třeba mladého Filipa Hajlichu nebo Ivu Biskupovou.

Máš nějakou zpětnou vazbu? A od Jiviňáků?
Přátelům fotografům se vesměs tahle hříčka s Galeríí Zastávka líbí. Ví, že místní, co jezdí autobusem do města nebo chodí jen okolo, si fotografií všíma-

jí. Jednou mě dokonce při výměně fotografie oslovil kolemjdoucí soused, zda bych mu tu „dernisážovou“ nedal. Dal.

Prosím tě, a kdo je ten tajemný František, kterému děkuješ za tisk a ořezové značky?
Bez souseda Františka bych to nedal. Tiskne pro mě fotografie v tak akorát kvalitě a ceně na tak akorát tlustý karton, aby se to vlhkem nevlhlo a barvy vydržely sluneční svit.

Vystavená díla můžeme vidět na tvém osobním FB. Jaká je perioda

obměnění výstavy v Galerii Zastávka?
Snažím se obměňovat každý měsíc. Mohl bych i častěji, ale jsem jednak líný a jednak chci dopřát místním se fotografií dostatečně pokochat.

Která fotografie je pro tebe dobrá, jak vypadá – barevná, černobílá?
Vhodná fotografie je taková, které nese výrazný motiv a je graficky srozumitelná. Jde mi o to, aby zaujala diváka či cestujícího i po letmém pohledu. Barevných fotografií jsem se bál i proto, že barva může základní motiv rozbít a vnášet do takto

↑ Foto: Jiří Benedikt, Ulička, galerie Zastávka

↑ Foto: Jiří Benedikt, Cesta, galerie Zastávka

↑ Jiří Benedikt představuje svoje fotografie a projekt Zastávka na Setkání pouličních fotografů Kevina V. Tona., foto: Šimon Pikous

netradičně umístěné fotografie optický chaos. Dále jsem měl strach o stálobarevnost na v podstatě otevřeném prostoru. Zkusil jsem teď dvakrát barvu a jde to, přijímám tedy i barevnou fotografii.

Kdy a jak ses k fotografii dostal a jak o ní přemýšlíš.

Když mi bylo padesát, dostal jsem od spolupracovníků první zrcadlovku. Před šedesátkou jsem se infiltroval do skupiny fotografů fujistů a po šedesátce mě oslovila Liberecká škola fotografická (LŠFG) a doslova mi otevřela oči. Doporučuju všem, kdo začínají s fotografií, si najít místo pro vzdělávání. Nejde jen o to umět ovládat foťák –

i když taky, ale poznat historii fotografie a výtvarného umění jako celku. Hodně nakoukávat jiné fotografie a učit se od nich, konzultovat své fotografie a nechat se občas i od kamarádů seřvat. Dobrý kamarád to umí a je jen na tobě, jak to uстоjíš. Někdy je to dost těžké, ještě že takové kamarády mám...

Zkusím tě popsat, jak jsem tě na našich kurzech poznal. Někdy jsi trochu morous, ale dobrosrdečný, umíš dávat, jsi diskutér. Stále tě vidím, jak kladeš jiným i sobě otázky, hledáš odpovědi, když jsi vtažen do rozhovoru, výrazně gestikuluješ.

Tvoje tvorba osciluje mezi živou fotografií (záměrně neuvádím street, protože mě ten pojem vytáčí svoji nadužívaností) a řekněme banalitou, novou věcností, novou topografií. Tvé fotografie jsou ostré a pečlivě komponované, nechrlíš je. Jenom nevím a bylo mi vždy záhadou, co preferuješ. Fuji, nebo Leicu?

Mám i Nikon. Popravdě Leica mě zpomalila, přeci jen s manuálním ostřením nejde moc rychle a zbrkle cvakat. Objevují analog a to je totéž.

Založil jsi fotoskupinu „fpět“.

Spíše jsem byl u toho, když

padl mezi kamarády tenhle nápad. Fungujeme a máme sdílenou radost z fotografie. Inspirujeme se navzájem. Povídáme si o fotkách a knihách a občas spolu vyjedeme za fotografováním. Měli jsme i společnou výstavu v Mladé Boleslavi a scházíme se povětšinou u mě na Jivíně.

Co tě žene, máš pro nás radu?

Mě asi inspiruje možnost neustrnout. Říkám o sobě, že jsem fotograf jedné fotografie. Soubory mi moc nejdou. Ale třeba to jednou přijde... A radu? Nechrlit mnoho fotografií a zpomalit. Fotografování má být terapie a odraz osobnosti.

Vzhledem k tomu, že píšeme o zastávce v Jivíně, bych tady ukázal část tvého souboru z vesnice, ale výběr nechám na tobě.

Dám fotografie z počátku Zastávky.

Ještě jedna poznámka: kdyby někdo chtěl vystavit v Zastávce, má si tě najít na FB?

Jasně, na FB se najde všechno.

Jirko, prosím tě, nepolevuji. Má to smysl, znáš můj názor: udělat výstavu v nóbl galerii v Praze je dobré, leč těžké. Pražský divák je zhýčkaný, přesycený, někdy nosí nosánek nahoru – a oslovit ho? Zato v regionech jsou lidé dychtiví a určitě i víc otevření, takže vydržet.

Uvědomuji si to. Něco chystám do regionu, tak mi drž palce. •